

III.

NEOVIDENSIS.

Nro 1. a. (*Neovidensis Nro 24.*)

EX CAMPIS ELYSIIS.

POLITICUS SERMO

De quieto statu Germaniæ.

Elysium — Meum. — Die Martis 3. Aprilis 1804.

Sententia:

Gaudeamus in Domino.

Eo demum deventum est, ut sagaces nostri Politici judicent omnem resistantiam inutilem esse, vel plane periculosam; Politicis procellis agitati tam immutabilem, & constantem assecuti sumus statum, ut persuasum habeamus, sola nobis concessa pace tamdiu nos tutos futuros, quamdiu fata mundi voverint. Non sunt vires nostræ politicæ exrendæ sive ob Brabantiam, sive sinistram Rheni ripam, sive æquilibrium Europæ. Bellum est maritimum, bellum horridum, bellum in omnibus maribus. Quod ibi amittamus, nihil habemus, præter aliquot navicu-

las ; Quiete & pace perfruimur. Gaudeamus in Domino !

Patria nostra nullam novit conjurationem, nullos Georgios, nullos Dumourierios, nullos Prædones; nostri principes circumeunt inter suos fideles Germanos, quemadmodum Parentes inter suas proles; Leges fundamentales observantur; Ordo equestris, utpote debilior pars comparate ad potentiores, retinet sua jura; Archidux Carolus, primus noster, et in sensu Germaniæ verus eques vivit, & valet. Justus noster Imperator decidit lites, secundum æquissimas Constitutionis leges; hyems erat lenis, ver promittit fertilitatem, ipsa natura nobiscum lætatur. Gaudeamus in Domino !

Bibimus Germanicum vinum; si desit anni octogesimi tertii, substituimus nonagesimi quarti; si & hoc deficiat, haurimus ex nonagesimi octavi, imo sapit nobis etiam procreatio anni octingentesimi, canendoque tripudiamus: O si semper sic esset, si semper, si semper, si semper sic esset. Sed quid sibi ista volunt? Non est finis lætitiæ. Quid ad rem: si semper, si semper, si semper sic esset. Gaudeamus in Domino !

Equidem non est modo, sicut olim, ut in Prælaturis, & Abbatiis jucunditatem inveniremus; non est amplius, uti quondam, ut in Monasteriis tam nobiles, quam pauperes se possent refocillare; Benevoli, hospitales, & benefici Præpositi Ecclesiarum, Cœnobia, Abbates, Episcopi sua bona amiserunt. A

pauperibus tamen, & mendicantibus Capucinis aliquid didicimus, quo egenos satiemus, reficiamusque; nunc quidem loco jusculi Capucinatorum distribuitur sic dictum Rumfordianum, quod etiamsi ea bonitate non gaudeat, ejus tamen vices supplet. Gaudeamus in Domino!

Dum Moguntina nova de die 19-na hujus narrant, ex privatis litteris constare: Argentorato & peditatum, & equitatum transivisse Rhenum, ut quidam majoris notæ homines Eppenhaimii interciperentur, esseque reipsa complures currus cum captivis reversos.

Et dum folia Argentina inferioris Rheni (nobis videntur esse superioris) sequentia continent: Compertum est, multos emigrantes in dextra Rheni ripa prope Argentoratum congregari, habereque propositum ejusdem urbis arcem occupandi. Ita rem suam instituerunt, ut revera in possessionem ejus devenerint.

Quam relationem ita explicant Carolinensia de 15-ta Martii: Hodie concubia nocte 1500 circiter milites Gallici partim pedites, partim equites duce Levalio trajecto Rheno comprehenderunt Postæ Magistrum Tridantium. Hic conscius sibi suæ innocentiae tranquillo abiit animo, & uti refertur, pristinae libertati restitutus est. Hinc numerosi milites potissimum equites cum pluribus tormentis, accensisque funiculis incendiariis occuparunt viam intra Offenburgum, & Ettenheimium sitam, quam ingredi nemini erat integrum: in

utroque loco eadem adhuc nocte ceperunt multos magni nominis viros, & Argentoratum in captivitatem abduxerunt. Inter captos numeratur Gallicus Princeps *Duc d'Enghien* (filius Ducis Bourbonici, & nepos Ducis Conde) Hic cum omnibus suis scriptis, & comitatu trans Rhenum deductus est.

Hæc omnia singulari cum cupiditate excipimus, permittimus omnia cursui naturali, & cogitamus: Etiam nobis hinc tandem abeundum erit, nunquam amplius ita juvenes conveniemus. Gaudeamus in Domino!

Legimus in Gallicis Ephemeridibus de 14-ta Martii in adumbratione legum telonia concernentium, quæ 7-ma hujus Corpori legislativo proposita fuit, reperire est etiam quaspiam dispositiones, quæ viciniam Rheni propius attinent. A novis vinis, & musto, quod in vineis trans Rhenum positis incolæcis — Rhenani producunt, nihil solvetur. A lege, ne ex sinistra parte Rheni lignum effertur, eximitur evectio Abietis, & Pinus. — Quicumque contra legem agere deprehensus fuerit, aut debita portoria præstare recusaverit, primum pro sex mensium carcere, deinde vero pro integro anno condemnabitur. Insignis relatio pro tractantibus merces vetitas, & deceptoribus. Sed quid nobis cum defraudatoribus? Nos cuique suum tribuimus, & fruimur solatio rectæ conscientiæ. — Gaudeamus in Domino!

Nova Lugdunensia de 16. Martii scribunt: Intensa est etiam in Republica Hollan-

dica
gulo
me
feren
natio
vit
ning
man
milit
aute
dum
tus.
milit
belli
prio
Actu
quot
vero

Ang
sit i
de 2
leva
Ebor

di p
ultar

rum
tis l
tenti
Cura
vim

dica vigilantia quoad conjurationem. In singulos peregrinantes, & extraneos severissime inquiritur. Ita nuper mercatoria navis ferens Austriacum Officialem magnæ notæ, natione Anglum, Londino venientem, intravit portum Delfcylensem Provinciæ Groeninganæ. Similes inquisitiones sunt sequela mandatorum, quæ Marmontius supremus militiæ Gallicæ Præfectus dedit. Ut primum autem hic Austriacus Officialis se nocendum præbuit, illico in libertatem est assertus. Iste officialis est Williamius tribunus militum, qui dirigendo minorem classem bellicam & in Rheno, & lacu Bodamico priori bello celebre sibi nomen comparavit. Actu servit Domui Austriacæ, menses aliquot exegit Londini cum facultate, nunc vero remeat Vindobonam.

Eadem nova queruntur, nihil novi ex Anglia advenire, cum omnis communicatio sit interclusa. Adesse nihilominus litteras de 28. Martii, quæ affirmant Regem morbo levari, inter principem Valiæ, & Ducem Eboracensem intercessisse reconciliationem.

Quamvis ista nullam peculiarem lætandi præbeant materiam, placet tamen exultare. Gaudeamus in Domino!

Adhuc aliquid: — In commentariis rerum novarum sub nomine: *Moniteur* vulgaris legitur relatio facta Plymutho hujus sententiæ: Mense Decembri in finem vergente Curator quidam rei bellicæ conscendit navim, in qua 600 circiter Galli captivi deti-

nebantur; his facta proclamatione affirmabat, primum Consulem omnia jura belli, & Gentium violavisse, neque velle in ullum permutationis medium consentire, nullam ipsis superesse spem pristinam libertatem recuperandi, sed vitam in turpissimo mancipatu transigendam, nisi honoris nationis Anglicæ participes se cum ea conjunxerint, ut illud horribile, despoticum, & illegitimum imperium comminuetur, & Gallia in priorem redeat statum. Vix conticuit, omnes captivi uno ore exclamarunt: Vivat Bonaparte! Salus Reipublicæ! Tum juvenis quidam Gallus navalis signifer inquit: Quis tibi dedit jus Imperium nostræ Patriæ cavillandi? Asseris illud illegitimum, & tua natio cum eo tractatus inivit, ad illud Legatos misit. Infregisse pacis condiciones? Et Angli sunt, qui ei sub specioso obtentu bellum indixerunt. Esse despoticum? Quod omni Tyrannidi finem imposuit, & inprimis ignavis illis Principibus indignis Henrici boni posteris reditum in perpetuum interdixit &c.

Anglicus Curator interrupit verba signiferi, & captivi repetierunt acclamationem. Plures ex Anglis, qui comitabantur Curatorem, dato applausu intercesserunt pro signifero, ne aliquid detrimenti caperet. Immo Anglicus quidam Officialis lingua gallica in hunc modum locutus est: Ad quamcunque hominum classem quis pertineat, ubicunque locorum degat, quidcunque patiat,

unum
cont

qui
suav
tus e
debe
quid
mus

Ad
cet,
drant
mus:
gravil
rum
consu
ni pra
titia p
DD. I

unum ex præcipuis delictis est arma sumere contra Patriam.

Hic omnis, qui suo officio satisfacit, qui Patriam suam amat, speciem quamdam suavitatis persentiscit. Etiam in hoste virtus est laudanda. Omnis præclarus Anglus debet Gallicum Patriæ amorem admirari. Et quid nos? Etiam congaudemus. Gaudeamus in Domino!

OBSERVANDUM.

Ad complurium propositas Quæstiones, an videlicet, prænumeratio pro Ephemeridibus his per quadrantes anni fieri non possit? Reponendum duximus: Licet hujusmodi minuta prænumeratio cum gravibus sane molestiis conjuncta sit; ut tamen horum emolumento, laudabilique legendi cupiditati consulamus, constituimus etiam pro quadrante anni prænumeraciones acceptare. Quod ipsum pro notitia prænumerare adhuc cupientium, & pro directione DD. Postæ Magistrorum, hisce insinuamus.

nebantur; his facta proclamatione affirmabat, primum Consulem omnia jura belli, & Gentium violavisse, neque velle in ullum permutationis medium consentire, nullam ipsis superesse spem pristinam libertatem recuperandi, sed vitam in turpissimo mancipatu transigendam, nisi honoris nationis Anglicæ participes se cum ea conjunxerint, ut illud horribile, despoticum, & illegitimum imperium comminuatur, & Gallia in priorem redeat statum. Vix conticuit, omnes captivi uno ore exclamarunt: Vivat Bonaparte! Salus Reipublicæ! Tum juvenis quidam Gallus navalis signifer inquit: Quis tibi dedit jus Imperium nostræ Patriæ cavillandi? Asseris illud illegitimum, & tua natio cum eo tractatus inivit, ad illud Legatos misit. Infregisse pacis condiciones? Et Angli sunt, qui ei sub specioso obtentu bellum indixerunt. Esse despoticum? Quod omni Tyrannidi finem imposuit, & inprimis ignavis illis Principibus indignis Henrici boni posteris reditum in perpetuum interdixit &c.

Anglicus Curator interrupit verba signiferi, & captivi repetierunt acclamationem. Plures ex Anglis, qui comitabantur Curatorem, dato applausu intercesserunt pro signifero, ne aliquid detrimenti caperet. Immo Anglicus quidam Officialis lingua gallica in hunc modum locutus est: Ad quamcunque hominum classem quis pertineat, ubicunque locorum degat, quidcunque patiatur,

unum
contr
I
qui P
suavi
tus e
debet
quid
mus

Ad
cet, P
drante
mus:
gravib
rum e
consul
ni pra
titia p
DD. P

unum ex præcipuis delictis est arma sumere contra Patriam.

Hic omnis, qui suo officio satisfacit, qui Patriam suam amat, speciem quamdam suavitatis persentiscit. Etiam in hoste virtus est laudanda. Omnis præclarus Anglus debet Gallicum Patriæ amorem admirari. Et quid nos? Etiam congaudemus. Gaudeamus in Domino!

OBSERVANDUM.

Ad complurium propositas Quæstiones, an videlicet, prænumeratio pro Ephemeridibus his per quadrantes anni fieri non possit? Reponendum duximus: Licet hujusmodi minuta prænumeratio cum gravibus sane molestiis conjuncta sit; ut tamen horum emolumento, laudabilique legendi cupiditati consulamus, constituimus etiam pro quadrante anni prænumeraciones acceptare. Quod ipsum pro notitia prænumerare adhuc cupientium, & pro directione DD. Postæ Magistrorum, hisce insinuamus.

In eadem hac Typographia Belmagana sequentes libri prostant :

Bárdosy, Moldavenfis vel Szeplienfis Decimæ In-
dagatio est proxima terræ Szepusienfis, & huic
innexarum, sacro - profanarum Jurisdictionum
evolutio. 4. maj. in charta scriptoria 2 fl. 30 xr.
in impressoria 2 fl.

Gubernath, Institutiones Linguæ & Litteraturæ Hun-
garicæ cum Phrasologia, & Syntaxi ornata.
1803. 8. Tomi II. 2 fl. in charta scriptoria 3 fl.

Manuale Catholicum continens Officium B. M. V.
Defunctorum, de SS. Sacramento, S. Crucis;
Psalms Graduales, Pœnitentiales; Hymnos per
totum annum, & varias preces cum cogitatio-
nibus Christianis R. P. Bouhours pro quolibet
die mensis. 12. cum effigie B. M. V. 48 xr.
in charta postali. 1 fl. 12 xr.

Moralis Philosophiæ Christianæ de Virtutibus &
Vitiis Tractatus. 8. maj. 48 xr.

Theophrón, vagy a' tapasztalt Tanácsadó a' ta-
pastalatlan Ifjússág Hasznára. 1804. in 8. 1 fl.
45 kr. Posta papirofra 3 fl. Fényes papirofra
6 fl. 40 xr.

Elisa, avagy millyennek kell lenni az Afzfony-
nak. 8. 1 fl. 30 kr. in Charta scriptoria 2 fl.

Atala, ou les Amours de deux Sauvages dans le
Désert, par F. A. Chateaubriand. 12. rélie 1 fl.
8 xr. sur Papier de Poste. 2 fl. — Velin 4 fl.

Atala, vagy két Indus' szerelme a' Luizianai Pusztá-
tákon. Kötve 1 fl. 8 kr. Posta papirofra 2 fl.
Fényes papirofra 4 fl.
